

ישיבת ועדה הכנסת
מיום א' באב תש"ט
(27/7/49)
.....

היו"ר ד"ר א. גרנובסקי

שר האוצר. קולן

חברי הוועדה הנזכרים:
ג. דפני
ש. דיין
הרב שאג
פ. נחלי
ה. טרומקין
ד"ר י. בר
י. דוקח
א.מ. גניחובסקי
א. הרצל
פ. בן עמי

מפעם האוצר נוכחו
שר רובין
נציג שלישי

מפעם משרד המשפטים נוכחו שר קיצ'נבר.

.....

שר היו"ר
.....

מט הכנסת - נקודת החקיקה.

• • •

היו"ר א. גרנובסקי:

מז"ן • ענין נקודת החקיקה הוא מסובך
ורציני. הממשלה מביעה להודיע את נקודת
החקיקה מ-1200 ל"י, כמו שהיה בשנה שעברה,
ל-9004 ל"י. מבקש את הד"ר ברמן להסביר
את ענין נקודת החקיקה הטכני אלטא-ביחית,
כיון שהחומר אינו ידוע ומובן לחברי הוועדה

ד"ר ברמן:
.....

הנכונים המותרים לפי החוק, נוחנים למשל
המס אשרות לחסוך לו מס. לדוגמה, פותר לא
נכרי של שלש מאות ל"י. לולא זאת, היה מסל
על 300 לירות אלה מט הכנסת. אולם החסכון
שנובע משלש מאות לירות אלה אינו שווה לכו
משלמי המס, היות והחסכון הוא מביד בשלב
הגבוה ביותר של הכנסתו. יש מי שהוטרף מט

רק ב-10%, ויש מי שהוסף ב-75%. אם לאדם יש
 נכודי של 300 ל"י, וכל הכנסתו 300 ל"י הוא
 חוסך 10%, לולא הנכודי של 300 ל"י היה הייב
 לשלם 30 ל"י. אם יש לאדם הכנסה של 4000 ל"י,
 הוא אינו משלם מס הכנסה על 300 הלירות
 האחרונות שלו, ועל ידי כך חוסך 75%, כי על
 300 הלירות האחרונות היה מוכרח לשלם 75%
 מס הכנסה.

זה מצב בלתי מוצדק, ונעשה פהוה מוצדק כאשר
 מבצעים את סכום הנכודיים. משנ 1948 הוגבלו
 הנכודיים, ועל ידי זה בא יותר אי צדק.
 לכן באה הצעה שנתקבלה אשתקד להגביל את החסכו
 מהנכודיים לחסכון של האיש המסובע. בתוך מסובע
 לקחו אדם המרויח 1200 ל"י פלוס הנכודיים, כל
 ב-1500 ל"י. אדם המרויח 1500 ל"י, מביעים ל
 לנכות 300 ל"י מהכנסה החייבת במס. אדם
 המרויח 10,000 ל"י, אין מהירים לו לנכות מס
 ה-300 ל"י מהכנסה החייבת במס, אלא נותנים
 הנחה באותו הסכום שהאיש המסובע היה חוסך במ
 מאות לירות אלה.

לזה קוראים נקודת החקיקה. מקסימלית אם החסכו
 מהנכודיים לפי אדם שהכנסתו 1200 ל"י פלוס
 נכודיים.

בינתיים היחם הצעה להגדיל את הנכודיים. משנ
 עם הצעה זו, היחם הצעה שניה להקטין את נקו
 החקיקה מ-1200 ל"י ל-900 ל"י. מי שיש לו 0
 ל"י נכודיים, יחסוך עליהן רק את אותו הסכום
 שחיה חוסך אילו הכנסתו היחם 1500 ל"י. אשה
 נחנז לאיש, יחד עם אשה עובדת 450 ל"י. בשנ
 זאת הוא מקבל 600 ל"י. אשתקד קבל איש אשר
 אשתו עובדת ויש לו שני ילדים 600 לירות, ו
 היחם הצעה להגדיל את הנכודיים מ-600 ל-900
 אם מבצעים את הנכודיים, בהכרח ייקפצו את

נקודה התקמאה, ולהקצין את הנאתם של אנשים בעל
 הכנסה גבוהה מהנכודיים.
 נכודי עבור אדם הוא 250 ל"י.
 נכודי עבור אשתו 100 לירות.
 אם יש לו שני ילדים, הנכודי הוא כעת 175 ל"י.
 עבור ביטוח יש לו נכודיים של 100 לירות.
 יחד הנכודיים מגיעים לו ל-625 ל"י.
 אשה קבל אדם נכודי של 250 ל"י עבור עצמו.
 עבור אשתו קבל 100 ל"י.
 עבור שני ילדים קבל 150 ל"י.
 עבור בטוח קבל האדם 100 ל"י.
 יחד הגיעו הנכודיים ל-600 לירות, כך שהאדם
 הוא של 25 לירות.

נקודה התקמאה עבור אדם רגיל והיה לפי ההצעה
 החדשה 900 לירות פלוס 625 לירות נכודיים, ביחד
 1525 ל"י. זאת אומרה שאדם בעל משפחה (אשה
 ושני ילדים) אינו נזקק על ידי נקודה התקמאה
 אם המשפחה אינה מגיעה ל-1525 ל"י. אשה קבל
 היה נזקק על ידי נקודה התקמאה, אותו האדם, אם
 לא הרויח יותר מ-1800 ל"י, כלומר 1200 פלוס
 הנכודיים. כעת, אדם המרויח יותר מ-1525 ל"י יש
 יותר.

מה התפרש בהשלום של סך ההכנסה בין השנה הקודמת
 לבין השנה הזאת, אבל בעל משפחה רגיל
 אדם שמרויח 2400 לירה ברזון, ויש לו אשה בלי
 ילדים, משלם בקרן 55 לירות לשנה יותר. אם יש
 לו ילד אחד, ישלם 85 לירות יותר; אם יש לו שני
 ילדים ישלם 75 לירות יותר, אם הוא אב לשלושה
 ילדים ישלם 80 לירות יותר, ואם הוא אב לארבעה
 ילדים ישלם 85 לירות יותר.
 את המספרים האלה קרא היו"ר סתוך שבלח אשר
 חוכנה על ידי מסוד האוצר.
 אילו לא הייתה בכלל נקודה הקמאה, היה אדם שמרויח
 בדוגמה 3000 לירות לשנה פטור מ-300 ל"י.

גדל רטורני

היו"ר ד"ר גרנובסקי

חבר שאג

זניה שבסך הכל הנכזיים מגיעים לו ל-600 לירות.
 בשלבים הגבוהים מגיע שלום עם החכנסה ל-75%.
 משלם המס אשר הרזה שלו הוא 3000 ל"י יוריד את
 הסכום המסודר ממש החכנסה מהשלבים הגבוהים, כך
 שיחסוך לו 6 פעמים 75.

נקודה החקמאה אינה מאפשרת להוריד את הסכום
 המסודר ממש חכנסה מהשלבים האחרונים, אלא עד
 1200 לירות, כך שמשלם המס אינו נהנה מ-75%
 אלא מהחזית.

אדם שיש לו 4 ילדים נכזיים היוו 300+350,
 כלומר 650 ל"י, בשנה זאת נכזיים 800 ל"י, על
 ידי כך שהמסילו לו את הנכזיים, כובן כאליו שהיו
 צריך לשלם יותר לולא לא הייתה תפאחה. כמה שאדם
 מקבל יותר נכזיים החקמאה משפיעה אצלו יותר.

ד"ר ברגמן
 משרד המס

מבקש לדעת מה החבוליים האבטלוסיים לפני החודשה
 ואחרי החודשה בין השנים 1948-49, ב' בין
 1949/50.

הי"ד ד"ר א. גרנובסקי
 משרד המס

מי המסודר להשג ב' לפני הסנוי היו נכזיים הרבה
 יותר קטנים.

ד"ר ברגמן
 משרד המס

האוצר בא עם הצעה של הקלות יסודיות על ידי
 הגדלת נכזיים, זה קולה בכסף. אחר כך חשב האוצר
 איך לסדר את הדברים כך שזה לא יעלה יותר כדי
 כסף, ויזכרו לקבל בחזרה הלק מהכסף, בצורה
 שתדרגות הנפוכות ביותר לא תפגענה. הדרגות
 הבינוניות והגבוהות יותר צריכות לשלם יותר,
 וברור שזה קשור עם הנכזיים, ואלה אשר הנכזיים
 שלהם יותר גדולים משלמים יותר מאלה אשר הנכזיים
 שלהם יותר קטנים.

מ. נפתלין
 משרד המס

אדם אשר מרד"ח סכום מסוים מקבל נכזיים, ומשלם
 את המס בהדרגה. מבקש להסביר את הנכזי של 75%
 שנוכח, כי איננו רואה את הרזה אם בהחלטה
 משלמים מס, ובדרגות האחרונות משלמים יותר.

מ. בן-עמי
 משרד המס

כל אדם כזה ישלם כ-45 לירות נוספות.

שואל באיזו ארץ או ארצות מקובל ענין החקיקה.

באוסטרליה, ארץ מודרנית ביותר.

מניח שפונד האוצר היא להחטיף כסף במקום אחד

ולקחה אותו בחזרה מחובים ומשכונות אשר יותר

צורך להפיל ליתם את השלומ.

לפי הטבלה אין שום שנוי לאדם הכרויה פחות

מ-1400 ל"י, כלומר שמועל או מקיף המשתמר

בגבול של 80 עד 100 ל"י לחודש, או אדם אשר

יש לו הכנסה של 100 ל"י לחודש בדוטה, אין

מהפירים עליהם.

כה שלא ברור הוא, מדוע משמחה אשר יש לה יותר

ילדים טובלת מזה יותר משמחה אשר יש לה פחות

ילדים. מוען שדבר זה אינו מוצדק מבחינה

סוציאלית, אם כי הוא מקבל את החסימה הצודקת

של האוצר בקשר למס עממו ולנקודת החקיקה.

מס החכנסה בארץ איגנו נבנה בשיטה פרוגרסיבית

במזרח, המס נבנה על סמך שיטה שלבים, אדם

הכרויה כסף באילו כביא לאוצר את כל החכנסה

שלו כפעטמות, אבל מעטפה 300 ל"י. נניח שאין

לאדם שום נכרניים פאיון טבה שהיא, האוצר אומר:

כעד מעטפה ראשונה עליו לשלם כמס 10% לפני שיקח

אוחה הביתה, בעד השניה ישלם יותר, בעד השלישית

עוד יותר, וכשיגיע למעטפה חששית ישלם בעד

כל מעטפה נוספה 75% וזו השיטה היסודית.

בזכותו של אותו האדם יש לו אשה וילדים, או

אפילו אשה עובדת וקבל מן האוצר את הזכות שהוא

יכול להעביר סכום פעטמה ביהוד בלי לשלם כמס.

הוא לוקח את אותן המעטפות אשר בעדן עליו לשלם

את המס הגבוה ביותר, אם יש לו 6000 שש

מעטפות, יקה את חששית, אם השע את החששית וכן

חלאת, ומעביר אותה בלי לשלם כמס, בעד היתר

הי"ד ד"ר א. גרונבסקי

ד"ר ברנמן

ברל רפפורד

ד"ר י. ברנד

הוא משלם.

מה דאח נקודה הקטאה השיטה היא שאם שהיא
 ספריחה את האוצר לה להסתמש בקבלה זו שיש לו
 רשות לנכריות, לטובת המעטפה הגבוהה ביותר, אלו
 לטובת מעטפה ידועה אחרת אשר היא במקום ספרי
 באמצע. ביצר מחליטים על מעטפה זאת בשם
 מסמכיה לוקחים 1200 ל"י כבסיס, לומר 4
 מעטפות, אם לאדם יש חכמה מעטפות, ידעה לבחור
 כמובן במעטפה החמשה בקרי להעביר אותה בלי כסף,
 בדרך? מסמכיה את הנכריות הם 600 ל"י, יובל אדם
 להעביר את המעטפה החמשה והששית בלי כסף, אולם
 לא את השמינית.

בעה פניא האוצר הצעה חדשה ואומר שלכל איש היתה
 זכות להעביר יותר מעטפות בלי כסף. לאדם יחיד
 יותר נכריות, ולכן ישלם סחורה מס.

ברור שמה שקוטה האוצר הוא שנוי שמה השלבים,
 הזכמה לפרוגרסיה, והפיכתה לפרוגרסיה יותר
 ספירה. האוצר יכול היה לומר שהוא יקטין את
 הנכריות, אולם האוצר מגדיל את הנכריות מהקלות
 בצורה שזה מובן לכל אדם ברחוב, ומקבל את הכסף
 בחזרה בצורה שאיננה טובה אפילו לועדה הכספית
 של המוסד, פנקודה כסף העמולתיה צורה זו יעילה.
 אפס שולל את כל שיטה הקטאה, ומדגיש שהכסף סוכרו
 להיות כסף, בלי השבונות מסובפות, אם ישנה

הצדקה להקטין את נקודה הקטאה, הוא עבור שהידק
 של היות, בהשוואה עם היוקר בספטמבר אינו יותר
 קטן, ואין כל הצדקה להורדה נקודה הקטאה -
 1200 ל"י ל- 500 ל"י. יש לזה סיבה פיסקלית,
 אולם ברור שלא טוביאלית. אין ליצור פרוגרסיה
 שניה בחוף פרוגרסיה אחת, אולם אם לשפור על נקוד
 הקטאה, עומד על כך שיטפדו על הנקודה הישנה.
 פגיע שנקודה הקטאה החיה בעהיד 1.200 ל"י.
 הוא אינו אומר 1200, כי אחרת לא היתה לו זכות
 להסביר בפליאה את דעתו, כי אין הצעה לשפור על
 החוק הקיים, הוא מוכרח להציע שנוי.

שיעור א. קולנוע

כל הלכות שישנה במצור על חוק מסוים, באה נגד האופיט התעסקים ^{אלו} עם ישנה טענה במצור בקשר לנקודה החקיקה, אשר צריכים לטפוע אותה. למה קשה, לא נשטעה אף טענה כזוהא, אם ישנה התרשנות, הר"ל זה בגלל כובד המסים, כובד המסים הוא המרהיב, בגלל מצב המדום, היו זמנים שכאנגליה שלמו התנסים 75% עם הכנסה מהכנסותיהם.

אם דוצים להגדיל את נקודת החקיקה ל-1200 עד 2600, מקילים על אלה המרויחים יותר. אין לבטל את נקודת החקיקה. משיע להעלות את נקודת החקיקה מ-1400 או 1500 (ביחד עם הנכויים) לאלפים או אלפים ארבע מאות, כי גם הכנסה כזו אינה הכנסתו של איש עשיר.

הי"ד ד"ר א. גרונבסקין

ג. נפתלי

חשוב שאין טעם לענות את שיטת החקיקה. שיטה זו היא סוציאלית במובן זה שער גבול ידוע, היא אינה מוגעת במסלמי המסים מן הדרכות הנמוכות, אולם יש לכסות את אשר מורידים על ידי הנכויים מהכנסות האזרח, ולכן התעקש להוריד סולם מאתיים לחטע מאות.

טרען שבשיטה זו ישנו כנס אחד והוא כי הוא פוגע יותר באיש שהוא אב ליותר ילדים מאשר באיש שהוא אב לפחות ילדים, כי זה קשור בגודל הנכויים. אדם שהוא אב ל-4 ילדים סולם באופן יחסי יותר מזה שהוא אב לפני ילדים.

יש לחקן את הטוב הזה על ידי איזה שהוא פירוץ שהאוצר חייב לחשוב עליו, בכדי שהחובת לא החיה המוכה מתגמלה לחקל על אנשים בעלי משתחות גדולות.

איגנו יכול למצוא פירוץ טכני לשאלה זאת באותו דגש, אולם דומה בזה מנס אשר חכמה לתקנו.

שר האוצר א. קפלון

הציע קצת פחותה להשאיר את נקודת התקנות
ומעלה
למסחרים בעלות 1 ילדים במקומה, כלומר 1200
ליי.

יש כמה מאות מסחרים אשר עניין נקודת התקנות
גורמת להן באופן ישיר.

הנפיקו של שר האוצר היה הקלה ניכרת.

ס. נפתלין

י. ודקמן

אין לעשות שלטון את אותם הדברים אשר עליהם
נלחמה הועדה, את הנכונות עבור הוריה, ילדים
ובו'. נקודת התקנות של 900 לידה אונה צודקת.
מבקש להביא הצעה שלא תהיה שלטון של המיסוי
שחושבו.

שר האוצר א. קפלון

השאלה היא לאיזה חוגים דואגים יותר, המדינה
צריכה הכנסה, ויש לחלק את הכנסות בצורה
הצודקת ביותר בין כל החוגים.

א. הרשפלד

אין ללכת אחורנית, ואחרי שהועדה הבינה קצת
בעניין נקודת התקנות, עליה להמשיך ולהחליט על
דרך פעולה. אדם שמרני עד 120 עד 140 ליי
לחודש אינו מסתיר מעניין נקודת התקנות. הסבל
מתחיל רק בדרגות הגבוהות יותר. יש להתחשב
בדברי חבר הכנסת נפתלי בקשר לפלוריה.

היו"ר י"ר ברנבסקי

מבקש לדעת מה שיהי ההסדר לפדינה אם לא יהיה
כוח הצדק בסכומים שהם קטנים מאלפיים ליי.

חבר סגנו

מבקש להראות שגם בדברי חבר הכנסת נפתלי ישנו
טעות. קודם היה הנכונות החל מנקודת התקנות של
1200. כמה מודיעים ל-900. כל מי שהנכונות שלו
יותר גדול בגלל זה שיש לו יותר ילדים, נוח
לו הרבה יותר, כך שהוא סובל יותר ממה שמודיע
את נקודת התקנות. אולם הוא צריך לסבול, כי
קבל יותר. אין צדק מוחלט.

י"ר י. ברנ

ד"ר י. בדרן

בגד העבודה שהוא קודם להגן עליה, אולם יש
 לשדור בכל זאת על האמת, אך המלי סודות, כי
 בקודת התקנות הכללית של ארץ היא בקודת
 התקנות הכללית שלום הצבאיים שלו, אם הצבאיים
 יוחזר גדולות, בקודת התקנות באופן מוסמט
 יוחזר גדולת, בעקר שהצבאיים עשו השגשג
 משימט בדרן, אין להוריד את בקודת התקנות,
 רוצה להקיד שהוא בקשר לזה השיך לשהח, הקובעת
 אולם סמאיר את זה לדיון על האמת הקובעת.

ג. דפוסרני

מקבל את המשיש ואת התפודה שנתנה, המשיש בודק
 ובלתי אמרי לחלק לסגים.

שר האוצר

בעקר שקשרים אהוז מפלמי המט' סבלו בענין זה,
 סוכן להביא יוחזר סמטרים, הסובלים יוכלו להיות
 בערך מ-10,000 עד 15,000 א"ש, והמבוצע של
 החפסד יתיה 45 לידות, זאת אומרה שיש
 10,000 א"ש בחלה, המהמח למדינה הזו של המ'
 כלין.

ברל דפוסרני

סג' להמטיק את הישיבה, ולבקש את ד"ר ברגמן
 והאוצר של ישיבת הכאה, לפני החצבעה, חובה סבלת
 עם דוגמאות היות דפוסרנים, ישנם חברים הדואים
 לבדוק, אם כי הזו בעצמו חוסר, האמת בהצגת
 הממשלה.

ד"ר י. בדרן

שואל אם נכון שבשלבית הגבוהים ביותר, כשהם
 מרויה יוחזר סמטמטיסום, ההבדלים בירידת בקודת
 התקנות הוא קטן מאד, אדם המרויה 3000 אינו
 משלם הרבה פחות מדם המרויה 300,000.

שר האוצר

מביע לד"ר בדרן להציע שמי שמרויה יוחזר מ-10,000
 ליי שלם 90%, הוא יקבל את החצעה.

סיכום

הקודת החליטה לידוח את החצבעה לישיבת הכאה,
 ביניהם יבדקו החברים את ג' בקודת התקנות,
 ויציגו האוצר כיצד סבלות עם סמטרים.